

Alderen, kan han efter den Udtalelse, den højtærede Minister anførte i sit Indledningsforedrag, med sine 12 Aars Kandidatalder søge et anden Klasses Embede paa 2,800 Kr. Der staar ikke noget om det i Lovforslaget, men man maa mene, at Administrationen i alt Fald foreløbig vil gaa til med Hensyn til Kandidatalderen, at en Kandidat, der har 12 Aars Kandidatalder skulde kunne søge et anden Klasses Embede. Mit Spørgsmaal er da: Kan han straks, naar han kommer i dette Embede, overføre sin Anciennetet saaledes, at Alderstillæget er to Gange 500 Kr., saa at han straks kommer op paa 3,800 Kr.? Jeg tænker mig, det er Meningen, men jeg vil gerne have det bekræftet.

Saa har jeg en lidt mere redaktionel Bemærkning till Lovforslaget. Naar der i § 1 under det femte Punkt tales om, at den Tjenestetid, der giver Ret til Alderstillæg, først regnes fra vedkommendes fyldte 28 Aar, menes der selvfølgelig med denne Tjenestetid, at vedkommende skal have været i et statslønnet Præsteembede fra sit 28de Aar. Men i det syvende Punkt tales der om noget, som kaldes Tjenestealder, og det er en Alder, der beregnes fra den teologiske Embedseksamen, og hvorefter det bestemmes, hvornaar man kan indtræde i et Embede indenfor en vis bestemt Lønningsklasse. Det synes mig at være et uadækvat Udtryk at kalde det Tjenestealder, thi det er ikke nødvendigt, at vedkommende har været i nogen Tjeneste, han kan godt have været ude i fri Virksomhed. For at der ikke skal opstaa Forvirring ved disse to Udtryk „Tjenestetid“ og „Tjenestealder“ — ved Tjenestetid tænkes paa en virkelig Tjeneste, som skal være foretaget, medens det ikke er Tilfældet med Hensyn til Tjenestealder — vil jeg foreslaa, at man bruger Udtrykket „Kandidatalder“ i Stedet for „Tjenestealder“. Det samme gælder Udtrykket „Tjenestealder“ øverst paa den anden Side: „den fornødne Tjenestealder til Embede i den Lønningsklasse“ o. s. v. samt i Slutningen af samme Stykke: „hvis Indehaver har den største Tjenestealder“. Som det vil ses, bliver Meningen paa begge disse Steder lettere at forstaa, hvis man bruger Udtrykket „Kandidatalder“.

Endelig vil jeg ogsaa gerne bede den højtærede Kultusminister udtale sig om, hvordan Administrationen nærmere tænker sig den Nyordning, der maa blive en Følge af, at Præsterne for Fremtiden skal have fri Bolig og fri Embedskørsel. Det forhold sig nu saaledes, at vi Præster hverken

har fri Bolig eller fri Embedskørsel, men at vi har en Embedsbolig, som vi skal holde vedlige efter det aarlige Præstegaardssyns Bestemmelse. Til denne Vedligeholdelse har vi, naar det drejer sig om større Reparationer eller ogsaa om hele Nybygninger, Ret til at erholde Laan — i Reglen af Stiftsmidlerne — til Afbetaling paa forskellige Aaremaal efter Bygningernes Soliditet og Reparationernes Omfang, og det aarlige Provstesynd skal foretage Eftersyn heraf ligesom af de aarlige ordinære Reparationer, vi selv har foretaget. Nu skulde disse Forhold altsaa forandres, der skulde være fri Embedsbolig — og ogsaa fri Embedskørsel. Jeg vilde nu gerne have noget at vide om, hvordan Tilsynet skal føres. Er det Meningen, at Tilsynet med den frie Embedsbolig skal føres som hidtil ved det aarlige Præstegaardssyn, og er det Meningen, at Provstesyndet skal træffe Bestemmelse om de nødvendige Forandringer, de nødvendige Hovedreparationer, staa for de nødvendige Nybygninger o. s. v.? I saa Fald vil det blive nødvendigt at etablere et stedligt Tilsyn med disse Forhold, for det vil jo ikke kunne paalægges Provsterne og deres Synsmænd at foretage daglige eller i hvert Fald ugentlige Tilsyn med større Reparationer eller lignende. Tilsynet med Lærerboligerne i Kommunerne voldes jo ingen Vanskelighed, idet et eller andet Sogneraadsmlem kan føre det nødvendige Tilsyn, men hvis man indenfor Administrationen tænker paa at overlade Tilsynet med Præsteboliger til Menighedsraadene, saa tror jeg, dette vil blive ret uheldigt, da Menighedsraadene — deri giver jeg den ærede foregaaende Taler (Borgbjerg) Ret — jo foreløbig i hvert Fald har vundet saa ringe Tilslutning, at man ikke — i hvert Fald ikke i Begyndelsen — kan vente at finde tilsynsførende, der ret egner sig til at varetage dette Hverv. Jeg ved, som sagt, ikke, hvordan Sagen tænkes ordnet, og vil gerne bede den højtærede Kultusminister udtale sig noget nærmere derom.

Endelig er der en Bestemmelse i Slutningen af § 1, 2det Stykke, som forekommer mig at maatte rettes, da den ellers vil blive misforstaaet. Der staar: „at Embederne indtræde i den Lønningsklasse, hvori de ved fornævnte Regulering sættes, efterhaanden som de efter den 1. April 1913 blive ledige“, og saa hedder det videre: „dog at intet Sognepræsteembede eller residerende Kapellan i en Købstad fra den nævnte Dato at regne bliver paa under 2,000 Kr. aarlig“. Denne Bestemmelse kan som sagt misforstaaes. Jeg synes, at der maa staa: „dog at intet